U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **V. R.,** proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje,** se sídlem Škroupova 18, Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 4. 2014, č. j. DSH/3219/14, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 9. 2015, č. j. 17 A 27/2014 - 95,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 9. 2015, č. j. 17 A 27/2014 - 95 (dále „napadený rozsudek“), jímž byla zamítnuta stěžovatelova žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 4. 2014, č. j. DSH/3219/14.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, jakými jsou včasné podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), řádné zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), absence dalších zákonných důvodů nepřípustnosti (§ 104 s. ř. s.), apod.

Kasační stížnost je **opožděná**.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým

označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že napadený rozsudek byl stěžovatel zasílán do vlastních rukou na adresu pro doručování, kterou si v řízení o žalobě zvolil – Ú. 13, X, K. Z údajů na doručence plyne, že stěžovatel nebyl při doručování zastižen a zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí dne 3. 11. 2015; stěžovateli byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle ustanovení § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „o. s. ř."), platí, že nevyzvedne-li si adresát písemnost doručovanou do vlastních rukou ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Písemnost (napadený rozsudek) byla tak stěžovateli doručena fikcí dne 13. 11. 2015. Lhůta k podání kasační stížnosti tak počala běžet následující den, tj. v sobotu dne 14. 11. 2015 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.), a skončila v pátek dne 27. 11. 2015 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.), neboť právě tento pátek je dnem, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (doručení napadeného rozsudku). Stěžovatel však kasační stížnost proti napadenému rozsudku podal k poštovní přepravě až v pondělí dne 30. 11. 2015, tedy po uplynutí dvoutýdenní zákonné lhůty k jejímu podání.

Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti napadenému rozsudku odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

Z téhož důvodu Nejvyšší správní soud neodstraňoval další vady kasační stížnosti, zejména nedostatek právního zastoupení stěžovatele (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a nedostatek důvodů kasační stížnosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), neboť opožděnost kasační stížnosti je nezhojitelný nedostatek, pro který nelze řízení dále vést.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. ledna 2016

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu